

stylo gracili, ejusdem cum floris tubulo longitudinis, in tria cornicula per extremitatem diviso, terminatus; qui embryo nobiscum ad maturitatem rarius pervenit, eum vero non multo majorem, quam figura quarta appinximus, fieri, tum figura alius speciei *Plukenetii Phyt. Tab. 98. fig. 1.* tum specimina sicca ex America transmissa testatum faciunt, ex quibus speciminibus semina figura prima appicta sunt.

Americam autem patriam agnoscunt omnes, quotquot adhuc innotuerunt, hujus generis species, & hanc quidem ex Virginia ante plures annos allatam communicavit M. Catesby. Sole Leonem & Virginem percurrente floret, & quoniam flores ejus diu durant, novique emarcidis succedunt, peculiari hortis ornamento est.

Quoniam flores *Lychnidi* sunt admodum similes, iis præsertim, quæ corolla carent & petala integra habent, ideo *Lychnideæ* nomen huic generi non inconvenienter imposuit *Plukenetius*, cui, & *Banistero* primam harum plantarum notitiam debemus. *Plukenetius* vero *Alm. p. 233.* tres hujus generis species recensuit, nempe (1) *Lychnideam* umbelliferam, *Blattariæ* accedentem, *Virginianam* majorem, repentem, *Pseudo-Melanthii* foliis pilosis, flore albo pentapetaloides fistuloso, (2) *Lychnideam*, *Blattariæ* accedentem, *Virginianam* minorem, repentem, hirsutis *Camphoratæ* foliis, floribus fistulosis in umbella sitis, & (3) *Lychnideam* *Blattariæ* accedentem *Virginianam*, *Camphoratæ* congeneris glabris foliis, flore ad summitatem ramulorum singulari, quarum icones extant *Phyt. Tab. 98. f. 1. 2. & 3.* Quæ figuræ penicillum *Banisterianum* redolent, suntque accuratiores, quam a speciminibus ficcis, cujusmodi pleræque omnes *Plukenetii*, concinnari possunt, licet *Plukenetius* nullam hic *Banisteri* fecerit mentionem. Cur vero *Blattariæ* accedentes vocet has plantas *Plukenetius*, non capio, nec enim vasculo, immo nec flore, eam bene imitantur. Ceterum præter ideam hanc a *Blattaria* conceptam, nullam hujus generis notionem nobis reliquit *Plukenetius*, sesquipedalibus appellationibus contentus. His accedere octo aliæ species in *Alm. Bot. Mantissa, p. 121. 122.* nempe (4) *Lychnidea* *Virginiana* *Blattariæ* accedens, umbellata maxima, *Lysimachia* luteæ foliis amplioribus, binis ex adverso positis, (5) *Lychnidea* *Virginiana* *Blattariæ* accedens, *Been* albi *Officin.* foliis e regione binis, longe inter se distantibus; (6) *Lychnidea* *Virginiana* *Blattariæ* accedens, *Been* albi foliis crebrioribus, floribus in umbella positis, (7) *Lychnidea* *Virginiana* *Blattariæ* accedens, *Alfines* aquaticæ foliis, floribus summo caule brachiatis, sive in ramulos divaricatis, (8) *Lychnidea* *Mariana* elatior, *Alfines* aquaticæ foliis, floribus in longam spicam dense spicatis, cujus icon *Tab. 425. f. 6.* (9) *Lychnidea* umbellata, *Saturejæ* duris longioribus foliis, ex *Terra Mariana*, (10) *Lychnidea* *Clinopodii* *Canadensis* fistulosi foliis pubescentibus *Marilandica*, flore albo amplissimo, (11) *Lychnidea* fistulosa *Marilandica*, *Clinopodii* vulgaris folio, flore amplo singulari, cujus icon *Tab. 348. fig. 7.* & *Lychnidea* *Asclepiadis* folio *Floridana*, summo caule floribunda *Amalth. p. 136.* quam ego eandem vel cum hac, vel sequenti, & *Plukenetio* partem tantum caulis superiorem visam fuisse, suspicor. Improperie floribundam summa caulis parte dicit, quasi reliqua species in summis caulibus non essent florulentæ.

Duæ aliæ species enumerantur a *Feuillee Obs. Bot. Tom. III. p. 35. & 36. Tab.*

P. 204.
F. 203.

Lychnidea folio salicino.

T. CLXVI.

F. 202.

Lychnidea folio Melampyri.

P. 205.

T. CLXVII.

F. 204.

*Lychnis Or. annua supina, Antirrhini folio, flore minimo
purpurascete* Tourn.

Tab. 25. nimirum (12) *Lychnidea Verbenæ tenuifoliæ folio*, vulgo *Sandia-Laugen*, & (13) *Lychnidea Veronicæ folio*, flore coccineo. His addi debet alia nostræ descriptæ valde similibus, nempe

LYCHNIDEA FOLIO SALICINO
T. CLXVI. F. 203

QUÆ foliis aliquanto latioribus & longioribus, rigidioribus & magis conspicue venosis, in margine & nervi parte averſa asperis, caule subhirsuto, floribus numerosioribus & magis confertis, aliquanto minoribus, colore in violaceum inclinante, odore nullo perceptibili a præcedente specie differt.

Ceterum folia hujus speciei ei Salici, quæ *Salix* minime fragilis, foliis longissimis utrinque viridibus non ferratis dicitur *Raj. Syn. Edit. I. App. p. 238. II. p. 293. III. p. 449. n. 14.* similia sunt, per marginis integra, superne viridia, subtus pallidiora, utrinque glabra, venis superficialibus obliquis prædita. Caules ejusdem cum præcedenti altitudinis, teretes, e fusco puniceis, in quibus folia dictæ figuræ nascuntur, præter ea quæ summitati appropinquant; ea enim, ceu in priori specie, breviora sunt & nonnihil latiora, *Asclepiadi* similia, magnitudine dempta. Flores eodem cum illa tempore nascuntur dextrorsum ab initio contorti, dein in quinque integra segmenta divisi, coloris obscurioris & magis in violaceum tendentis, venis, per vetustatem præcipue, crebris striati. Ceterum quoniam floris segmenta minus ac præcedentis plana, sed nonnihil undata sunt, fit ut quasi cordata essent, ea subinde appareant. Embryo, vasculum & semina seorsum figura quinta, sexta & septima appicta sunt.

Ceterum cum hujus folia superiora latiora sint, quam illius, & flores in summo caule crebriores nascuntur, videtur potiori jure ad hanc, quam ad illam, referenda esse, *Lychnidea Asclepiadis folio Floridana*, summo caule floribunda *Pluk. Amalth. p. 136.*

LYCHNIS ORIENTALIS ANNUA SUPINA,
ANTIRRHINI FOLIO, FLORE MINIMO PURPURASCENTE.
TOURN. INST. R. HERB. COR. P. XXIV. T. CLXVII
F. 240.

TRIENTALIS, palmaris & dodrantalis plantula ex radice albicante subrigida, parum fibrosa, cauliculos erigit graciles teretes, in ramulos crebros reclinatos, ad geniculo nodosos, virentes, parte qua solem respiciunt obscure purpureos, abeuntes, quibus folia adnascuntur glabra, utrinque virentia, *Linariæ*, quæ *Antirrhinum arvense minus C. B.* dicta fuit, similia, leniter concava, & in ramulorum divaricationibus vascula nascuntur & flores crebri, parvi, dilute purpurei, quinque petalis bifidis, non corollatis, compositi, staminibus in medio hærentibus tenibus, apicibus parvis albicantibus terminatis. Calyces oblongi in quinque exiguas lacinias per summitates dividuntur, cetera parte integri, non striati, pilosi, cujusmodi etiam pediculi & superiores ramuli observantur, in ceteris vero ramis pili disparent. Vascula subnascuntur oblonga teretia, quatuor tantum,

Fff

quantum

quantum observavi, laciniis in summitate dehiscentia, & semina e simplici cavitate fundentia subrotunda reniformia, obscure fusca, (per lentem vitream rugosa) quibus perfectis planta interit, ex semine deciduo se renovans. Junio & Julio floret & semina perficit.

Plantula est multum ramosa, proprie non supina; non enim procumbit, sed ramulos saltem huc illuc brachiatos fruticuli humilis specie supra humum spargit. Olet instar Anonidis. Seorsum figura prima, secunda & tertia petala, quarta vasculum integrum, quinta dehiscens, sexta semina designata sunt.

LYCHNIS ALPINA PUMILA, FOLIO GRAMINEO C. B. PIN. CCVI. N. IV.

INTER Gramina & Muscos Alpinos cæspitis instar nascitur, Musco non valde dissimilis, foliis angustis brevibus, minutissime per margines crenatis, (unde sane iis asperitas cum J. Bauhino Hist. Plant. Tom. III. p. 768. denegari non debet stellatim in summitate digestis, e quorum medio pediculi nascuntur tenues, semuncia & uncia vix longiores, quibus singulis singuli insident flores dilute rubentes, e quinque petalis leviter divisus constructi, quinque stamina cum totidem apicibus flaventibus continentes, quibus emarcidis vascula simplicia succedunt, oblonga, cartilaginea, quinque (subinde sex) laciniis dehiscentia & semina effudentia crassiuscula reniformia; unde sane bene judicavit Clusius Hist. p. 286. non tam Caryophyllis, quam Lychnidibus annumerandam esse hanc plantulam, licet ipse Caryophyllum trantisper dixerit. Calyx flores ambit obscure purpurascens, in quinque lacinias divisus. Radix ipsi est prælonga lignosa, varie brachiata & inter rupes demissa, mustas in summitate propagines humum vix superantes emittens, in quibus folia creberrime & squamatim disposita nascuntur, graminea & pungentia, colore in extremis capitulis stellatis dilute viridi, quæ autem his subjiciuntur folia pallidiora, & tandem plane arida coloris e fusco straminei observantur; in Horto autem lætius viget & viret planta.

Sole a Leone ad Virginem transeunte floret & mox semina perficit in altissimis Arvornia *Snowdon* & *Gylde* montibus. Perennis est planta & in multos annos, ut folia arida testantur, durat.

Figura J. Bauhini non multum placet, melius aridet Pona, qua usi Parkinsonus & Johnsonus, sed non æque bene expressa. Barrel. Icon. 380. figuram etiam Pona denuo proposuit & Lychnidem ocymoidem muscosam latifoliam vocavit; ad differentiam Lychnidis ocymoidis muscosæ strictiore folio, Ic. 379. propositæ, in qua figura flores appingit cum petalis cuspidatis, qualia si obtineat, diversam concesserim speciem, alias minime; nam quod folia attinet, ea differentia nulla est, & nostra species ejusmodi plerumque folia angusta etiam obtinet, Pona autem in sua figura folia justo tantillo latiora exhibuit.

Quum jam reliquæ Tabulæ suos numeros adscriptos haberent, descriptionem & figuram hujus plantæ, ne vacua esset pagina iis, qui hunc librum uno Volumine compactum cupient, Tabella non numerata adjeci. Synonyma apud Bauhinos & Rajum Hist. Plant. Tom. II. p. 1004. Syn. Ed. III. p. 341. n. 16. prostant.

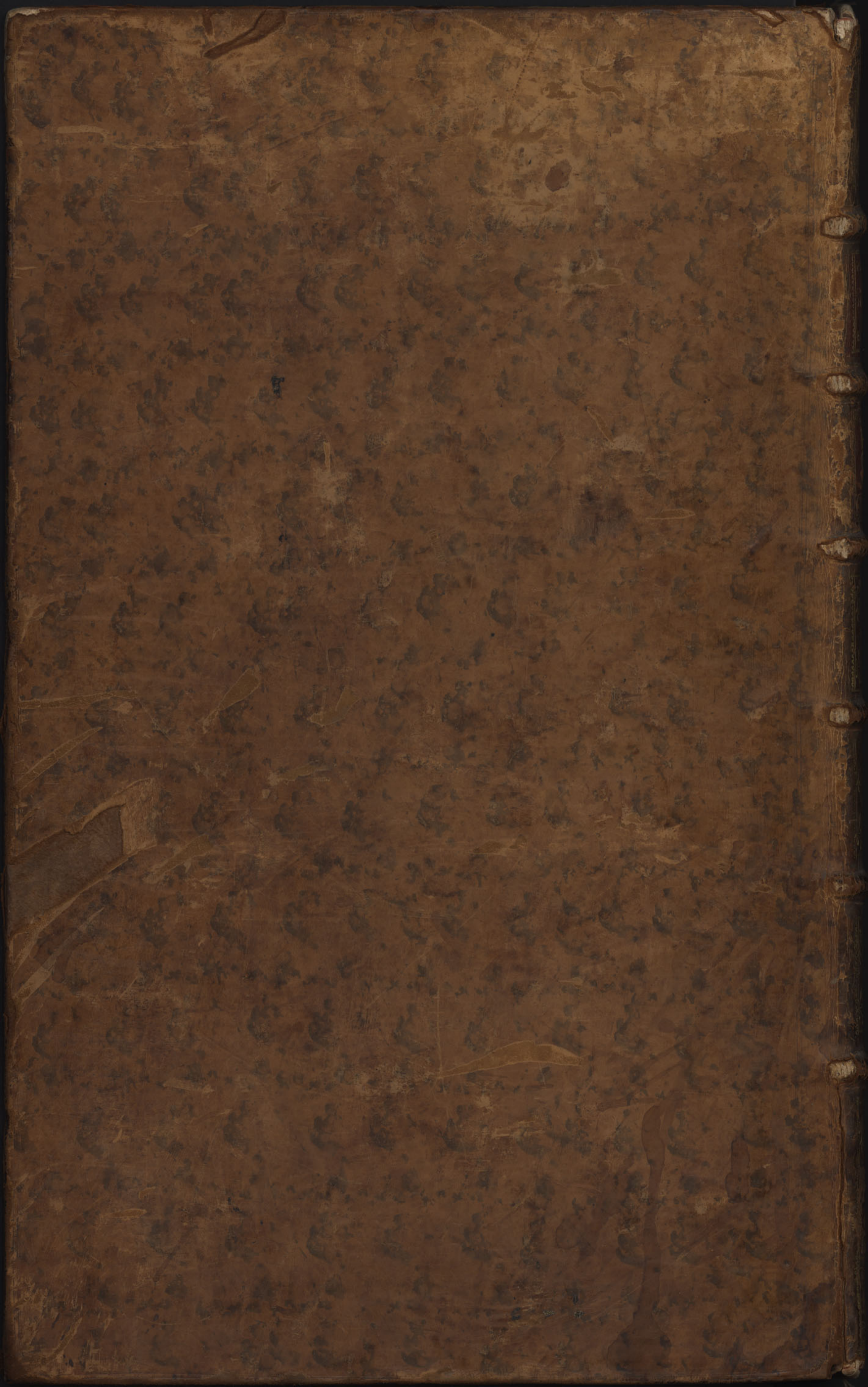

Lychnis Alpina pumila, folio grami-
neo C. Bauh.

PLAN. RAR.
HORTI
ELTHAMEN.

TOM. I.